

Cầu Phật

Hàn Lệ Nhân

* Xưa thật là xưa, có một người rất sùng đạo Phật nhưng nhất định không tin có sự mầu nhiệm của Đức Thế Tôn và càng không tin trong quả tim bao la của Đức Thế Tôn lại còn sót tư duy nhị nguyên thiên vị, ngược lại bà mẹ thì rất tin. Bà muốn tích công đức, niệm "Nam Mô A Di Đà Phật" cả ngàn lần mỗi ngày. Mỗi lần bà mẹ niệm tới tên Đức Phật thì người con lại gọi "Mẹ". Bà mẹ bực mình, gắt lên. Người con đáp : « Mẹ nghĩ coi, nếu Đức Phật nghe được Mẹ gọi tên ngài cả ngàn lần mỗi ngày như vậy, ngài không bực mình sao ? » (*)

* Mẹ mất nhằm mùa mưa, mùa đông áng. Mình về kịp, một ngày trước khi đưa đám, mưa rỉ rả như mưa ngâu. Qua hôm sau, gần giờ đưa quan tài ra nghĩa trang, mưa xuống như trút nước. Mấy cô bạn của mình và mấy cụ ông, cụ bà bạn Mẹ vội vàng quỳ xuống trước bàn thờ Phật lâm râm cầu nguyện cho mưa tạnh, có người lại kỳ kèo xin Phật làm cho mưa tạm ngưng, chỉ cần cho xong tang lễ rồi muốn mưa thế nào thì mưa. Vừa bực mình, vừa tức cười, mình cũng quỳ xuống bên cạnh, chắp tay hướng về phía bàn thờ Mẹ, lâm râm khẩn ngược lại « nếu Mẹ có gặp Đức Phật thì bảo ngài đừng vì việc riêng của Mẹ mà lụy đến bao nhiêu nhà nông đang cần nước cho dễ bừa đất hay cấy mạ ». Vậy mà Mẹ nghe lời mình và lập lại nguyên văn với Đức Phật nên trưa đó đám tang của Mẹ dù mưa nhưng bà con trong tỉnh đều dầm mưa tiễn đưa Mẹ đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Tối đó, Mẹ về âu yếm vuốt tóc mình, nói «Đời nào Đức Phật lại phù hộ độ trì cho những tín đồ ích kỷ, hợm hĩnh đó !»

Đến hôm 49 ngày của Mẹ làm tại nhà anh chị ở Pháp, họ có mời Ban Hộ Niệm đến tụng kinh. Thân hữu khá đông, Công Giáo có, Tin Lành có... nên cơm canh là thức mặn. Ông bạn chủ sám thấy chị mình bung một mâm lên, lay hoay định đặt lên bàn thờ Mẹ, hỏi :

- Đồ Chay hay đồ Mặn ?
- Mặn.
- Vậy khỏi cần.

Và bắt bà chị đưa xuống. Vị chi cả ngày hôm đó ai nấy đều no nê, chỉ riêng Mẹ phải nhịn đói.

Hàn Lệ Nhân

(*) Theo The Importance of Living của Lin Yutang tức Sống Đẹp, bản dịch của Nguyễn Hiến Lê, SG-1964.